

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

P8_TA(2018)0187

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji (2017/2191(INI))

(2019/C 390/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 39, 42, 101–109 oraz 174,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 31 maja 2017 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2016 (COM(2017)0285) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opublikowany w tym samym dniu (SWD(2017)0175),
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając Białą księgę z dnia 9 lipca 2014 r. pt. „W kierunku skuteczniejszej unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw”(COM(2014)0449),
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1084 z dnia 14 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 w odniesieniu do pomocy na infrastrukturę portową i infrastrukturę portów lotniczych, progów powodujących obowiązek zgłoszenia pomocy na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomocy na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, a także programów regionalnej pomocy operacyjnej skierowanych do regionów najbardziej oddalonych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 702/2014 w odniesieniu do obliczania kosztów kwalifikowalnych ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skuteczniejszego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (COM(2017)0142),
- uwzględniając zawiadomienie Komisji z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie umów o współpracy UE w zakresie stosowania polityki konkurencji – dalsze działania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie specyficznej sytuacji wysp ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽⁷⁾ oraz swoje rezolucje na ten temat z poprzednich lat,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie planu działania w sprawie detalicznych usług finansowych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając stosowne reguły, wytyczne, decyzje, postanowienia, komunikaty i dokumenty Komisji dotyczące konkurencji,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2016,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 20.6.2017, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 262 z 19.7.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 71.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 71.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0434.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0027.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0428.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, a także opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0049/2018),
1. przyjmuje z zadowoleniem sprawozdanie Komisji z dnia 31 maja 2017 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2016, które pokazuje, że w warunkach uczciwej konkurencji inwestycje i innowacje mają kluczowe znaczenie dla przyszłości Europy;
 2. zdecydowanie popiera niezależność Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji w ich misji efektywnego kształtowania i umacniania unijnych reguł konkurencji z korzyścią dla wszystkich unijnych obywateli przedsiębiorstw prowadzących działalność w UE;
 3. przyjmuje z zadowoleniem i w dalszym ciągu popiera wysiłki Komisji na rzecz podtrzymania regularnych kontaktów z członkami właściwej komisji Parlamentu i jej grupą roboczą ds. polityki konkurencji, w uzupełnieniu zorganizowanego dialogu z komisarzem ds. konkurencji Margrethe Vestager; jest przekonany, że roczne sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji jest kluczowym działaniem w zakresie kontroli demokratycznej, i z zadowoleniem przyjmuje przekazane przez Komisję informacje zwrotne dotyczące wszystkich szczegółowych postulatów przyjętych przez Parlament;
 4. wzywa Komisję do regularnego informowania Parlamentu i wymiany informacji na temat przygotowania i wdrażania prawodawstwa UE, umów międzynarodowych i innych instrumentów prawa miękkiego dotyczących polityki konkurencji, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym pomiędzy Komisją i Parlamentem; zauważa, że nie odbywa się to w zadowalający sposób, na przykład w trakcie konsultacji nad umową pomiędzy UE a Kanadą w sprawie wymiany informacji w postępowaniach z zakresu konkurencji; wzywa Radę do jak najszybszego ratyfikowania tej umowy; wyraża zamiar wspierania regularnych wymian poglądów w komisji przedmiotowo właściwej z europejską siecią konkurencji i krajowymi organami ochrony konkurencji;
 5. apeluje do Komisji o monitorowanie wdrażania przepisów związanych z urzeczywistnieniem jednolitego rynku, np. w sektorach energii (włącznie z konsumpcją własną) i transportu, na rynku cyfrowym i w dziedzinie detalicznych usług finansowych, aby poprawić egzekwowanie unijnych reguł konkurencji i zapewnić ich jednolite stosowanie w państwach członkowskich;
 6. zauważa, że pomoc państwa może stanowić narzędzie niezbędne do zapewnienia potrzebnej infrastruktury i dostaw dla sektorów energii i transportu, szczególnie w Europie, w której przechodzi się obecnie na czystsze i bardziej przyjazne dla klimatu systemy dostaw energii i systemy transportowe;
 7. odnotowuje, że pomoc państwa może być niezbędna do zapewnienia usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym w zakresie energii, transportu i telekomunikacji; podkreśla, że ingerencja państwa jest często najlepszym narzędziem polityki służącym zapewnieniu usług o kluczowym znaczeniu dla wspierania regionów odizolowanych, oddalonych lub peryferyjnych oraz wysp w Unii;
 8. uważa, że ważne jest zapewnienie konkurencji, co wymaga zagwarantowania możliwości transgranicznego nabywania usług na wewnątrz europejskim rynku usług finansowych, w tym usług ubezpieczeniowych;
 9. podkreśla, że jakość sieci połączeń w regionach peryferyjnych i na wyspach ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania i rozwijania działalności gospodarczej i społecznej na akceptowalnym poziomie przez utrzymanie kluczowych połączeń biznesowych;
 10. podkreśla, że dostęp do środków pieniężnych za pośrednictwem bankomatów stanowi podstawową usługę publiczną, którą należy świadczyć w sposób wolny od wszelkich dyskryminacyjnych, antykonkurencyjnych lub nieuczciwych praktyk, w związku z czym nie może pociągać za sobą nadmiernych kosztów;
 11. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki DG ds. Konkurencji na rzecz dalszego budowania trwałych i zrównoważonych zasobów kadrowych przez cały rok 2016; ponadto z zadowoleniem przyjmuje poprawę zarządzania zasobami kadrowymi w DG ds. Konkurencji oraz fakt, że rotacja pracowników jest na najniższym poziomie od momentu rozpoczęcia zbierania danych na ten temat (z 13,9 % w 2015 r. do 10,8 % w 2016 r. ⁽¹⁰⁾); wzywa Komisję do przeniesienia odpowiednich środków finansowych i zasobów kadrowych do DG ds. Konkurencji oraz do zapewnienia stabilnej sytuacji finansowej, aby umożliwić dyrekcji modernizację narzędzi informatycznych i elektronicznych oraz radzenie sobie z coraz większym obciążeniem pracą i postępem technologicznym; ponownie apeluje o wyraźne rozdzielenie departamentów opracowujących wytyczne od departamentów odpowiedzialnych za ich stosowanie;

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/aar-comp-2016_en_0.pdf

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

12. pochwała postępy poczynione przez DG ds. Konkurencji w obszarze równych szans, w tym reprezentację kobiet wśród kadry kierowniczej średniego szczebla na poziomie 36 %;

13. ponownie podkreśla, że korupcja w zamówieniach publicznych wywiera poważny wpływ na europejską konkurencyjność, ponieważ zakłóca funkcjonowanie rynku; przypomina, że zamówienia publiczne są jedną z najbardziej narażonych na korupcję form działalności rządowej; podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich zamówienia finansowane ze środków UE wiążą się z większym ryzykiem korupcji niż zamówienia finansowane na szczeblu krajowym; wzywa Komisję do dalszych działań mających na celu zapobieganie sprzeniewierzaniu środków unijnych oraz propagowanie rozliczalności w dziedzinie zamówień publicznych; ponadto z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Prokuratury Europejskiej;

14. zauważa, że przepisy UE nie ustalają docelowych ram czasowych dla dochodzeń antymonopolowych, co niekiedy skutkuje opóźnionymi decyzjami, podejmowanymi po zobowiązaniu konkurentów do opuszczenia rynku;

15. wzywa Komisję do przyjęcia orientacyjnych wytycznych w celu skrócenia czasu trwania dochodzeń antymonopolowych, a także postępowań dotyczących nadużywania pozycji dominującej z myślą o zapobieganiu niepewności i nadmiernym obciążeniom dla przedsiębiorstw oraz o ukształtowaniu konkurencyjnego i korzystnego dla konsumentów otoczenia; ostrzega, że bardziej elastyczne ramy czasowe powinny być możliwe wyłącznie w przypadku kompleksowych spraw, w których dochodzenia wymagają rozszerzenia na inne przedsiębiorstwa;

16. podkreśla, że mimo konieczności wyrównania tempa dochodzeń przy jednoczesnym zapewnieniu właściwej ochrony prawa do obrony oraz dobrej jakości dochodzeń orientacyjne ramy czasowe mogą pomóc organom antymonopolowym w efektywniejszym korzystaniu z własnych zasobów; zauważa, że w celu przyspieszenia najważniejszych dochodzeń antymonopolowych Komisja i zainteresowane strony mogłyby w większym stopniu korzystać z uproszczonych postępowań antymonopolowych oraz poprawić dostęp do odpowiednich dokumentów;

17. zauważa, że większość decyzji dotyczących kwestii antymonopolowych zapada na szczeblu krajowym; wzywa zatem Komisję do monitorowania ogólnej spójności i niezależności polityki konkurencji oraz jej egzekwowania na rynku wewnętrznym, z uwzględnieniem zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz przy wsparciu ze strony europejskiej sieci konkurencji; podkreśla, że niezależność krajowych organów ochrony konkurencji ma istotne znaczenie, w związku z czym z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję propozycję europejskiej sieci konkurencji plus służącej poprawie zdolności krajowych organów ochrony konkurencji w celu zapewnienia bardziej skutecznego egzekwowania prawa konkurencji UE;

18. uważa, że Komisja powinna sprawdzić, czy krajowe organy ochrony konkurencji dysponują odpowiednimi zasobami finansowymi, kadrowymi i technicznymi, aby móc wykonywać swoje zadania w sposób w pełni niezależny, oraz czy procedury wyboru lub mianowania ich dyrektorów i członków kadry kierowniczej wyższego szczebla są przejrzyste i wolne od wpływów politycznych; podkreśla, że niezależność krajowych organów ochrony konkurencji, w tym niezależność budżetowa, jest niezbędne do zapewnienia skutecznego egzekwowania prawa konkurencji UE; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby krajowe organy ochrony konkurencji upubliczniały roczne sprawozdania zawierające dane statystyczne i uzasadnioną syntezę realizowanych przez nie działań, a ponadto zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi rocznego sprawozdania poświęconego tym kluczowym kwestiom; uważa, że krajowe organy ochrony konkurencji muszą dysponować procedurami gwarantującymi, że w przypadku odejścia z zajmowanych stanowisk ich pracownicy i dyrektorzy nie będą przez rozsądny okres podejmować działalności mogącej prowadzić do konfliktu interesów w związku z konkretną sprawą, w którą byli zaangażowani w danym krajowym organie ochrony konkurencji; podkreśla znaczenie europejskiej sieci konkurencji, która stanowi platformę regularnej wymiany informacji pomiędzy Komisją a krajowymi organami ochrony konkurencji w celu zapewnienia skutecznego i spójnego stosowania reguł konkurencji; wzywa Komisję do uwzględnienia opinii krajowych organów ochrony konkurencji;

19. uważa, że badanie na temat znajomości i zrozumienia unijnego prawa konkurencji i unijnych zasad pomocy państwa wśród przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, mogłoby się przyczynić do poprawy egzekwowania unijnych reguł konkurencji, a zarazem dostarczyłoby pomocnych wskazówek;

20. uważa, że środki tymczasowe, zwłaszcza w gospodarce cyfrowej, mogą stanowić ważny instrument gwarantujący, że naruszenia przepisów w trakcie dochodzenia nie zaskodzą konkurencji w poważny i nieodwracalny sposób; wzywa Komisję do sprawdzenia dostępnych opcji w zakresie przyspieszenia postępowań przed organami ochrony konkurencji w sprawie stosowania art. 101 i 102 TFUE lub w zakresie uproszczonego wprowadzania środków tymczasowych; w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia odnośnego badania oraz przedłożenia Parlamentowi i Radzie jego wyników i ewentualnego wniosku ustawodawczego;

21. wzywa Komisję, by w kontekście możliwej reformy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw starannie sprawdziła, czy w obecnych praktykach oceny w dostatecznym stopniu uwzględniono sytuację na rynkach cyfrowych; uważa, że niezbędne może być dostosowanie kryteriów oceny połączeń przedsiębiorstw w gospodarce cyfrowej; podkreśla ponadto, że niezależność krajowych organów ochrony konkurencji należy zagwarantować nie tylko w przypadku stosowania art. 101 i 102 TFUE, lecz także egzekwowania europejskich przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw; podkreśla w związku z tym konieczność wprowadzenia równoważnych zasad w tym zakresie na szczeblu UE;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

22. z zadowoleniem przyjmuje nieustanne wysiłki Komisji zmierzające do wyjaśnienia różnych aspektów definicji pomocy państwa, czego dowodem jest jej zawiadomienie w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, które stanowi ważny element składowy inicjatywy unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa; odnotowuje w szczególności wysiłki Komisji zmierzające do wyjaśnienia pojęć „przedsiębiorstwo” i „działalność gospodarcza”; zauważa jednak, że nadal trudno jest wyznaczyć granicę między działalnością gospodarczą a pozagospodarczą, szczególnie w dziedzinie spraw społecznych; zwraca ponadto uwagę, że zapewnienie właściwej wykładni Traktatu jest rolą Trybunału Sprawiedliwości UE;

23. przypomina, że uczciwa konkurencja podatkowa ma znaczenie dla integralności rynku wewnętrznego oraz że wszyscy uczestnicy rynku, włącznie z przedsiębiorstwami cyfrowymi, powinni wywiązywać się ze sprawiedliwie rozłożonych płatności podatkowych w miejscu generowania zysku i konkurować ze sobą na równych warunkach; pochwała szczegółowe dochodzenia Komisji w tym zakresie i podkreśla, że przeciwdziałanie oszustwom podatkowym i agresywnemu planowaniu podatkowemu jest niezbędne do zapewnienia równych warunków działania na całym jednolitym rynku oraz do konsolidacji solidnych budżetów publicznych; podkreśla, że zasady pomocy państwa mają też zastosowanie do zwolnień od podatku i że konieczne jest wyeliminowanie praktyk antykonkurencyjnych powodujących zakłócenia na rynku, takich jak selektywne korzyści podatkowe; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia Komisji dostępu do wszelkich istotnych informacji wymienianych pomiędzy krajowymi organami podatkowymi, aby ocenić zgodność ich interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz uzgodnień podatkowych z unijnymi regułami konkurencji;

24. wyraża zaniepokojenie z powodu braku działań ze strony organów ochrony konkurencji przeciwko likwidowaniu z mocą wsteczną systemów wsparcia dla energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla, że to zaniechanie działań dodatkowo zakłóciło konkurencję, ponieważ inwestorzy międzynarodowi mogli uzyskać rekompensaty, za to inwestorzy lokalni nie mieli takiej możliwości; wzywa Komisję do zbadania zakłócających skutków opłat za moc i opłat w związku z moratorium na energię jądrową, które są stosowane na rynkach energii elektrycznej;

25. apeluje o taką rewizję wytycznych dotyczących pomocy państwa w zakresie opodatkowania, aby uwzględniły przypadki nieuczciwej konkurencji, które wykraczają poza interpretacje indywidualne i ustalanie cen transferowych;

26. podkreśla konieczność zapewnienia prostych i przejrzystych strategii i regulacji podatkowych;

27. z aprobatą przyjmuje decyzję Komisji wymierzoną w nielegalne korzyści podatkowe przyznane koncernowi Amazon oraz jej poprzednie przełomowe decyzje dotyczące niezgodnych z prawem selektywnych korzyści podatkowych i podkreśla, że niezwykle ważne jest terminowe odzyskiwanie pomocy przyznanej niezgodnie z prawem; zauważa, że Luksemburg ogłosił zamiar odwołania się od decyzji w sprawie Amazona, podobnie jak uczyniła Irlandia w sprawie przeciwko Apple; wzywa Komisję do dalszego monitorowania sytuacji we wszystkich państwach członkowskich oraz do podejmowania decyzji wymierzonych we wszelką przyznaną niezgodnie z prawem pomoc państwa we wszystkich porównywalnych przypadkach, aby zagwarantować równe traktowanie i przywrócić równe warunki działania;

28. podkreśla konieczność opodatkowania przedsiębiorstw cyfrowych na podstawie ich rzeczywistej działalności w państwach członkowskich przez przechwytywanie obrotu generowanego za pośrednictwem platform cyfrowych i tym samym zapobieganie powstaniu niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w formie stałej obecności fizycznej;

29. uważa, że planowanie podatkowe może utrudniać uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym, ponieważ nowe podmioty i MŚP prowadzące działalność wyłącznie w jednym państwie są w gorszej sytuacji niż przedsiębiorstwa wielonarodowe, które mogą przenosić zyski lub stosować inne formy agresywnego planowania podatkowego za pomocą rozmaitych decyzji i instrumentów dostępnych wyłącznie dla nich; zauważa z zaniepokojeniem, że wynikające z tego stanu rzeczy niższe zobowiązania podatkowe oznaczają wyższy zysk po opodatkowaniu dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz nierówne warunki działania dla ich konkurentów na jednolitym rynku, którzy nie uciekają się do agresywnego planowania podatkowego i płacą podatki w miejscu prowadzenia działalności;

30. zwraca się do Komisji o rozpoczęcie negocjacji ze wszystkimi państwami i terytoriami, które mają odpowiedni dostęp do wspólnego rynku, a w których brakuje skutecznej kontroli pomocy państwa umożliwiającej zapobieganie nieuczciwej konkurencji podatkowej;

31. zwraca uwagę na możliwość wykorzystywania funduszy publicznych w celu ratowania banków, które odgrywają istotną rolę w danym regionie; apeluje do Komisji o wyjaśnienie, na jakich warunkach jest to możliwe, szczególnie w odniesieniu do unijnych zasad pomocy państwa i zasad umarzania lub konwersji długu; uważa, że obecne ramy prawne są niejasne, i wzywa Komisję do zarządzenia tej sytuacji;

32. przypomina, że zgodnie z dyrektywą w sprawie systemów gwarancji depozytów wykorzystywanie takich systemów do zapobiegania upadłości instytucji kredytowych powinno się odbywać w jasno określonych ramach i w każdym wypadku zgodnie z zasadami pomocy państwa;

33. wzywa Komisję do ponownej corocznej oceny, czy nadal spełniane są wymogi dotyczące stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE w sektorze finansowym;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

34. uważa, że w następstwie kryzysu finansowego wzrósł poziom koncentracji w sektorze bankowym i że w niektórych przypadkach sprzyjały temu europejskie i krajowe organy nadzoru; wzywa Komisję do monitorowania tego zjawiska oraz do przeprowadzenia badania w podziale na kraje na poziomie europejskim w celu przeanalizowania jego wpływu na konkurencję;

35. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie, podjęte przez komisarz M. Vestager w ramach zorganizowanego dialogu z Komisją Gospodarczą i Monetarną w dniu 21 listopada 2017 r., do zastanowienia się nad możliwymi zakłóceniami konkurencji wynikającymi z programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw Europejskiego Banku Centralnego oraz do przedstawienia odpowiedzi w ujęciu jakościowym; podkreśla w związku z tym, że pojęcie selektywności pomocy państwa jest zasadniczym kryterium, które wymaga starannego zbadania; ponadto wskazuje w związku z tym na art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, który zawiera tzw. zasadę lojalności;

36. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania działań w sektorach bankowości detalicznej i usług finansowych pod kątem wszelkich naruszeń zasad antymonopolowych i działalności kartelowej oraz do ścisłej współpracy z krajowymi organami ochrony konkurencji w zakresie egzekwowania unijnych zasad antymonopolowych;

37. uważa, że priorytetem jest dopilnowanie, by w przypadku potrzeby walki z przyszłymi kryzysami bankowymi ściśle i bezstronnie przestrzegać zasad pomocy państwa w celu ochrony podatników przed obciążeniem związanym z ratowaniem banków;

38. zgadza się z ustaleniem przeprowadzonego przez Komisję badania sektorowego w dziedzinie handlu elektronicznego, zgodnie z którym transgraniczny handel elektroniczny może przyczynić się do dalszej integracji jednolitego rynku, stworzyć korzystne otoczenie konkurencyjne dla przedsiębiorstw oraz poszerzyć ofertę dla konsumentów, jednak środki umożliwiające geoblokowanie stanowią istotną przeszkodę w tym zakresie; podkreśla, że w pewnych okolicznościach można to uznać za sprzeczne z art. 101; pochwała zobowiązanie Komisji do ukierunkowania działań na egzekwowanie unijnych reguł konkurencji, które powstały lub upowszechniły się w związku z rozwojem i coraz większym znaczeniem gospodarki cyfrowej; z zadowoleniem przyjmuje też zamiar Komisji, aby pogłębić dialog z krajowymi organami ochrony konkurencji w celu zapewnienia spójnego stosowania unijnych reguł konkurencji w odniesieniu do praktyk w handlu elektronicznym;

39. wzywa głównego negocjatora UE ds. brexitu, aby we współpracy z komisarz M. Vestager rozpoczął jak najszybciej uczciwą i przejrzystą dyskusję na temat przyszłych stosunków UE i Zjednoczonego Królestwa w dziedzinie konkurencji;

40. uważa, że agenda brexitu nie może zagrażać żadnemu z toczących się dochodzeń⁽¹⁾ w sprawie potencjalnych naruszeń unijnych reguł konkurencji przez Zjednoczone Królestwo lub przedsiębiorstwa z siedzibą w tym kraju oraz że każda ostateczna decyzja podjęta przez Komisję po dniu 29 marca 2019 r. powinna pozostać wiążąca;

41. odnotowuje pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przez Komisję oraz zawarty w nim wstępny wniosek, że firma Google nadużywała pozycji dominującej własnej wyszukiwarki internetowej, przyznając niezgodne z prawem korzyści innym ze swoich produktów – usłudze porównywania cen; apeluje do Komisji o zapewnienie skutecznego i szybkiego wdrożenia tego środka zaradczego przez Google, aby uniemożliwić mu dalsze nadużywanie pozycji dominującej; podkreśla, że Komisja powinna przeprowadzić dogłębną analizę i nadzorować sposób, w jaki propozycja dotycząca Google będzie się sprawdzać w praktyce w celu przywrócenia równych warunków działania niezbędnych do pobudzania konkurencji i innowacyjności; zauważa, że bez prawdziwego strukturalnego rozdzielenia przez Google ogólnych i specjalistycznych usług wyszukiwania podejście aukcyjne może nie zapewnić równego traktowania; zachęca Komisję i dyrektora generalnego Google do udziału we wspólnym wysłuchaniu publicznym Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów; jest zdania, że wszystkie przedsiębiorstwa, w tym z sektora cyfrowego, powinny ściśle współpracować z Parlamentem i m.in. uczestniczyć w wysłuchaniach publicznych;

42. wzywa Komisję do podjęcia bardziej ambitnych działań na rzecz wyeliminowania bezprawnych przeszkód dla konkurencji w internecie w celu zapewnienia unijnym konsumentom wolnych od ograniczeń internetowych zakupów u sprzedawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim, przy czym należy uniknąć tworzenia nowych barier spowodowanych istniejącymi różnicami w prawie ochrony konsumentów;

⁽¹⁾ Na przykład szczegółowe postępowanie przygotowawcze Komisji w sprawie potencjalnego programu pomocy państwa dotyczącego brytyjskiego zwolnienia w zakresie finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (SA.44896).

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

43. wzywa Komisję do starannego przeprowadzenia i jak najszybszego zakończenia pozostałych toczących się postępowań anty-monopolowych, np. w sprawie Android i AdSense, oraz dochodzeń dotyczących wyszukiwarek turystycznych i lokalnych, gdzie Google rzekomo nadużywa swojej pozycji dominującej kosztem istniejących i potencjalnych konkurentów, którym uniemożliwiono wejście na rynek i rozwój w tej dziedzinie; podkreśla, że Komisja musi być dobrze przygotowana i dysponować odpowiednimi środkami w pierwszej sprawie dotyczącej dużych zbiorów danych o pojemności około 5,2 terabajtów; podkreśla, że wykorzystywanie danych osobowych przez duże spółki technologiczne jest działaniem bezprecedensowym, a konsumenci często nie są świadomi ani informowani o zakresie, w jakim ich dane są wykorzystywane, na przykład do profilowania lub do wysyłania reklam ukierunkowanych; uważa, że przedsiębiorstwa cyfrowe stanowią szczególne wyzwanie dla organów ochrony konkurencji i organów podatkowych, zwłaszcza w zakresie algorytmów, sztucznej inteligencji czy wartości danych; zachęca Komisję, by opracowała politykę uwzględniającą fakt pojawienia się gospodarek cyfrowych oraz instrumenty egzekwowania tej polityki, zapewniając sobie do dyspozycji pełny skład inżynierów i specjalistów z dziedziny zaawansowanych technologii na potrzeby monitorowania zachowań anty-konkurencyjnych związanych z gospodarką cyfrową i gospodarką platform oraz podejmowania odpowiednich działań;

44. podkreśla znaczenie toczących się dochodzeń w sektorze farmaceutycznym, zważywszy na coraz liczniejsze dowody świadczące o zakłóceniach rynku w tej dziedzinie, włącznie z ograniczeniami ilościowymi, manipulacjami cenowymi i przeszkodami związanymi z dostępnością leków generycznych;

45. z zadowoleniem przyjmuje notę informacyjną Komisji z dnia 6 października 2017 r. potwierdzającą przeprowadzanie niezapowiedzianych inspekcji dotyczących dostępu do informacji o rachunkach bankowych przez usługi konkurencyjne; wzywa Komisję do zachowania czujności w tej kwestii, szczególnie w chwili wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych w zakresie silnego uwierzytelnienia klienta i bezpiecznej komunikacji;

46. z zadowoleniem przyjmuje dochodzenie Komisji w sprawie kartelu samochodów ciężarowych oraz wyciągnięte z niego wnioski;

47. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie zasad pomocy państwa dla europejskich i nieeuropejskich linii lotniczych w celu stworzenia równych warunków działania dla ich operacji ukierunkowanych na rynki europejskie i pozaeuropejskie; uważa, że w określonych sytuacjach pomoc na restrukturyzację mogłaby wywoływać zakłócenia; uważa, że w odniesieniu do wszystkich przewoźników lotniczych wykonujących loty z i do UE oraz do krajowych i tanich przewoźników należy stosować takie same reguły konkurencji, przy czym należy uwzględnić sytuację przewoźników, których operacje nie wywierają znaczącego wpływu na rynek; zauważa, że Komisja zatwierdziła przejęcie przez Lufthansę spółki zależnej LGW Air Berlin, pod warunkiem spełnienia określonych zobowiązań w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji; wzywa Komisję do monitorowania sytuacji w perspektywie średnio- i długoterminowej oraz do przeciwdziałania wszelkim praktykom antykonkurencyjnym w branży lotniczej, które osłabiają skuteczność przepisów z zakresu ochrony konsumentów;

48. zwraca się do Komisji o zbadanie przewagi tanich linii lotniczych na różnych trasach lotniczych w Europie oraz struktury cen obowiązujących na tych trasach; zauważa, że taką pozycję często uzyskuje się za pośrednictwem agresywnych lub wręcz drapieżnych praktyk rynkowych, które eliminują konkurencję oraz prowadzą ostatecznie do obciążania konsumentów wyższymi taryfami i kosztami;

49. domaga się, aby Komisja dokonała starannej oceny wszystkich umów dotyczących połączenia przewoźników lotniczych zgodnie z unijną procedurą kontroli połączeń przedsiębiorstw, włącznie z wpływem tych umów na konkurencję rynkową i potencjalnymi szkodami dla konsumentów, przede wszystkim w postaci wyższych cen i ograniczeń w bezpośrednim dostępie do miejsc docelowych;

50. apeluje do Komisji o ukończenie wdrażania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, o zapewnienie pełnej przejrzystości przepływów finansowych między podmiotami zarządzającymi infrastrukturą a przedsiębiorstwami kolejowymi oraz o sprawdzenie, czy każde państwo członkowskie ma niezależny krajowy organ regulacyjny o silnej pozycji odpowiedzialny za przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym;

51. wyraża zaniepokojenie z powodu szkodliwych dla konkurencji skutków sytuacji, w której podmioty mają wspólnych właścicieli – dużych inwestorów instytucjonalnych; uważa, że fakt, iż tacy inwestorzy posiadają znaczącą większość udziałów bezpośrednich konkurentów w tym samym sektorze, na przykład przedsiębiorstw lotniczych, tworzy quasi-oligopol i ma szkodliwy wpływ na konsumentów oraz całą gospodarkę z powodu ograniczania konkurencji; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu przeciwdziałania możliwym zakłóceniom konkurencji związanym ze wspólną strukturą właścicielską; ponadto wzywa Komisję do zbadania wspólnej struktury właścicielskiej oraz do sporządzenia i przedstawienia Parlamentowi sprawozdania w sprawie jej wpływu na rynki europejskie, szczególnie na ceny i innowacyjność;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

52. przyjmuje z aprobatą rewizję rozporządzenia (WE) nr 868/2004 mającego na celu ochronę konkurencji, zapewnienie wzajemności i wyeliminowanie nieuczciwych praktyk, w tym rzekomej pomocy państwa dla linii lotniczych z niektórych państw trzecich, a także rozwiązanie kwestii regulacyjnych, takich jak warunki pracy i zagadnienia środowiskowe; zgadza się z Komisją, że najlepszym sposobem działania byłoby przyjęcie nowego kompleksowego instrumentu prawnego służącego przeciwdziałaniu zakłóceniom rynku w sektorze transportu międzynarodowego, zachęcanie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) do zaangażowania się na rzecz konkurencji linii lotniczych na szczeblu regionalnym, a także uczciwa konkurencja bazująca na umowach o komunikacji lotniczej; uważa, że przejrzystość klauzuli o uczciwej konkurencji ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równych warunków działania; jest zdania, że wspomniane rozporządzenie lub inne odpowiednie środki ustawodawcze powinny zapobiegać zachowaniom antykonkurencyjnym w odniesieniu do dystrybucji biletów, takim jak wprowadzanie przez niektóre linie lotnicze dodatkowych opłat lub ograniczanie dostępu do informacji osobom korzystającym z systemów rezerwacji innych niż należące do tych linii;

53. przypomina, że lotnictwo ma zasadnicze znaczenie dla jakości sieci połączeń w UE zarówno pomiędzy samymi państwami członkowskimi, jak i z państwami trzecimi, odgrywa kluczową rolę w integracji i konkurencyjności UE, a ponadto wnosi istotny wkład we wzrost gospodarczy i zatrudnienie; zauważa, że ogólna sieć połączeń w UE opiera się w znacznej mierze na usługach lotniczych świadczonych przez unijnych przewoźników lotniczych;

54. z zadowoleniem przyjmuje uproszczenie przez Komisję zasad dotyczących inwestycji publicznych w portach i portach lotniczych, w dziedzinie kultury i w regionach najbardziej oddalonych; podkreśla, że, biorąc pod uwagę potrzeby w zakresie jakości sieci połączeń regionów najbardziej oddalonych i peryferyjnych oraz zgodnie z obowiązującymi wytycznymi Komisji, wszystkie porty lotnicze finansowane z budżetu UE lub przez Europejski Bank Inwestycyjny powinny funkcjonować na podstawie pozytywnej analizy kosztów i korzyści oraz średnio- lub długoterminowej rentowności operacyjnej i ekonomicznej, aby unikać finansowania lotnisk-widm w Europie;

55. podkreśla znaczenie ochrony przejrzystości i neutralności informacji na temat lotów, zapewnienia równych warunków działania na rynku, a ostatecznie ochrony zdolności konsumentów europejskich do dokonywania świadomych wyborów; w związku z tym wzywa Komisję, by przestrzegала tych zasad podczas przeglądu kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji oraz rozporządzenia w sprawie przewozów lotniczych;

56. wzywa Komisję do zapewnienia uczciwej konkurencji w sektorze transportu w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku, biorąc pod uwagę interes publiczny i względy środowiskowe oraz gwarantując ochronę sieci połączeń regionów wyspiarskich i peryferyjnych; wzywa Komisję do monitorowania przypadków publicznych sieci portów i portów lotniczych zarządzanych za pośrednictwem monopolu;

57. podkreśla, że współpraca międzynarodowa ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego egzekwowania zasad prawa konkurencji w epoce globalizacji; w tym kontekście popiera stałe zaangażowanie Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji na takich forach wielostronnych jak Międzynarodowa Sieć Konkurencji, Komitet Konkurencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Bank Światowy oraz Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD); zwraca się do Komisji o uwzględnianie części poświęconych konkurencji w międzynarodowych umowach handlowych i inwestycyjnych; zachęca Komisję do dalszego wspierania konwergencji instrumentów i praktyk polityki konkurencji, w tym w drodze współpracy dwustronnej z państwami trzecimi, na wzór umowy o współpracy drugiej generacji z 2013 r. pomiędzy UE i Szwajcarią; pochwała dialog nawiązany między Komisją i Chinami w sprawie kontroli pomocy państwa oraz z uwagą śledzi przyjęcie przez Chiny systemu przeglądu uczciwej konkurencji zaprojektowanego z myślą o zagwarantowaniu, że środki państwowe nie wpływają negatywnie na wejście na rynek i na wyjście z niego ani na swobodny przepływ towarów; ponawia swój wniosek skierowany do komisarz M. Vestager o skuteczne dopilnowanie, by Komisja przekazywała właściwej komisji Parlamentu informacje i regularne aktualizacje na temat jej działań zewnętrznych w dziedzinie polityki konkurencji;

58. podkreśla, że konkurencja funkcjonalna na europejskim jednolitym rynku będzie korzystna przede wszystkim dla konsumentów; uważa, że ścisłe i bezstronne egzekwowanie polityki konkurencji może znacząco przyczynić się do realizacji kluczowych priorytetów politycznych, takich jak pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny, połączony jednolity rynek cyfrowy oraz zintegrowana i przyjazna dla klimatu unia energetyczna; przypomina, że tradycyjne modele rynkowe polityki konkurencji mogą być nie zawsze dostosowane do rynku cyfrowego, na przykład w przypadku modeli biznesowych opartych na platformach cyfrowych lub rynków wielostronnych;

59. zwraca uwagę, że jednolity zbiór zasad obliczania podstawy opodatkowania osób prawnych umożliwiłby wyeliminowanie nieuczciwej konkurencji podatkowej, takiej jak zawieranie umów podatkowych między niektórymi przedsiębiorstwami wielonarodowymi a państwami członkowskimi; odnotowuje toczące się negocjacje w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB);

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

60. zwraca uwagę na znaczenie ram regulacyjnych sprzyjających przyciąganiu i mobilizowaniu przez porty lotnicze inwestycji prywatnych; uważa, że ocena Komisji dotycząca dyrektywy w sprawie opłat lotniskowych w połączeniu ze efektywnymi konsultacjami z liniami lotniczymi / portami lotniczymi powinna pomóc w doprecyzowaniu, czy obowiązujące przepisy stanowią skuteczne narzędzie wspierania konkurencji i dbania o interesy europejskich konsumentów, czy też potrzebna jest w tym zakresie reforma;
61. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd hiszpański jest gotów zawrzeć umowę lotniczą między Hiszpanią i Rosją, która umożliwi bezpośrednie loty między Barceloną a Tokio;
62. zachęca Komisję, aby zbadała dwustronne umowy lotnicze między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w celu zapewnienia uczciwej konkurencji;
63. wzywa Komisję, by uwzględniła potencjalne skutki brexitu dla konkurencji w sektorze lotniczym i podjęła odnośne działania, szczególnie w przypadkach, w których wpłynęłoby to na brytyjskie członkostwo w umowie w sprawie wspólnego europejskiego obszaru lotniczego (WEOL), czego skutkiem byłoby ograniczenie dostępu do wszystkich kierunków lotu w UE i vice versa;
64. uważa, że zapewnianie przedsiębiorstwom równych warunków działania na rynku wewnętrznym zależy również od wysiłków na rzecz zdecydowanego zwalczania dumpingu socjalnego;
65. wzywa Komisję do dalszego przeciwdziałania długoterminowym skutkom przerwanych dyskusji na temat przyszłego prawodawstwa dotyczącego unijnej strategii w dziedzinie lotnictwa;
66. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków oraz konsultacje publiczne w sprawie łańcucha dostaw żywności; zauważa, że Parlament apelował już do Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji o reakcję na obawy związane ze skumulowanym wpływem szybkiej koncentracji sektora dystrybucji na szczeblu krajowym z jednej strony oraz rozwoju powiązań wielkich dystrybutorów na szczeblu europejskim i międzynarodowym z drugiej, zarówno na wcześniejsze ogniwa łańcucha dostaw żywności, jak i na dystrybutorów i konsumentów; uważa, że takie zmiany strukturalne budzą obawy dotyczące potencjalnych dostosowań strategicznych, ograniczenia konkurencji oraz obniżenia marż umożliwiających inwestowanie i innowacje w łańcuchu dostaw żywności, a także obawy dotyczące właściwego funkcjonowania organizacji producentów, zwłaszcza drobnych producentów rolnych, oraz wyboru odmian dostosowanych do uwarunkowań agroekologicznych; wzywa Komisję do wprowadzenia na szczeblu UE wiążących ram prawnych w celu zwalczania w łańcuchu dostaw żywności nieuczciwych praktyk handlowych, które mają negatywny wpływ na producentów;
67. z zadowoleniem przyjmuje dogłębne dochodzenie przeprowadzone przez Komisję w sprawie połączenia Monsanto-Bayer; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w przypadku zatwierdzenia połączenia spółek Monsanto i Bayer trzy spółki (ChemChina-Syngenta, Du Pont-Dow oraz Bayer-Monsanto) będą posiadać i sprzedawać do 60 % światowej produkcji opatentowanych nasion oraz 64 % światowej produkcji pestycydów i środków chwastobójczych; zwraca uwagę, że taki poziom koncentracji niewątpliwie doprowadzi do wzrostu cen, zwiększenia zależności technologicznej i ekonomicznej rolników od kilku zintegrowanych na szczeblu globalnym platform kompleksowej obsługi, a także do ograniczonej różnorodności nasion i ukierunkowania aktywności innowacyjnej w sposób daleki od modelu produkcyjnego, w ramach którego szanuje się środowisko i różnorodność biologiczną, a ostatecznie do ograniczenia innowacyjności ze względu na mniejszą konkurencję; w związku z tym zwraca się do Komisji, by starannie przeanalizowała fakt, że w sektorze ma miejsce kilka połączeń przedsiębiorstw jednocześnie, podczas badania poziomu koncentracji i skutków ww. połączenia dla konkurencji na poszczególnych właściwych rynkach;
68. jest głęboko zaniepokojony poparciem Komisji dla fuzji Bayer-Monsanto, ponieważ pomimo proponowanego zbycia aktywów firmy Bayer fuzja nasila i tak już daleko idącą koncentrację sektora rolnego i skutecznie utrudnia przejście z rolnictwa uzależnionego od chemikaliów na prawdziwie zrównoważone uprawy; wzywa do dokonania przeglądu prawa konkurencji, aby umożliwić skuteczne zapobieganie fuzjom tego rodzaju w przyszłości; usilnie wzywa zatem Komisję do przeprowadzenia oceny, czy fuzje przedsiębiorstw w sektorze rolnym mogłyby doprowadzić do znaczącego zahamowania skutecznej konkurencji, przy czym należy tego dokonać nie przez stosowanie testów o ograniczonym zakresie skupiających się jedynie na oddziaływaniu fuzji na ceny, rezultaty i innowacje, ale przez ocenę całkowitych kosztów społecznych takich fuzji z uwzględnieniem ich szerszego wpływu na ochronę środowiska i międzynarodowe zobowiązania dotyczące bioróżnorodności, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 11 TFUE;
69. uważa, że dotacje i preferencje handlowe, takie jak GSP i GSP Plus, które przyznaje się państwom spoza UE w celu wspierania praw człowieka i praw pracowniczych, ale które wykorzystywano również jako narzędzie promowania konkurencyjności UE na scenie międzynarodowej, muszą być odpowiednio monitorowane i stosowane, przy czym należy zwrócić uwagę na ich wpływ na unijne branże; wzywa zatem Komisję do zawieszenia dotacji lub preferencji, jeżeli państwa spoza UE ich nadużywają;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

70. przypomina, że od czerwca 2014 r. Komisja analizuje luksemburskie zasady opodatkowania spółki McDonald's oraz że w grudniu 2015 r. podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, lecz dotychczas nie podjęto w tej sprawie ostatecznej decyzji; zwraca się do Komisji o dołożenie wszelkich starań, aby nastąpiło to wkrótce;

71. wzywa Komisję do regularnej oceny, jak skutecznie państwa członkowskie chronią prawa własności intelektualnej, co stanowi zasadniczy element polityki zdrowej konkurencji; podkreśla, że ochrona znaków towarowych ma istotne znaczenie dla identyfikowania i rozróżniania produktów na rynku; uważa, że bez znaków towarowych i zdolności konsumentów do rozróżniania produktów wchodzenie producentów na nowe rynki staje się bardzo trudne lub wręcz niemożliwe; ponadto uważa, że koncentrowanie konkurencji na cenie utrudnia producentom o małym udziale w rynku wzmocnienie swojej pozycji rynkowej; w związku z tym podkreśla, że usuwanie znaków towarowych lub ograniczanie ich stosowania stwarza znaczącą barierę utrudniającą wejście na rynek oraz osłabia zasadniczy aspekt wolnej i uczciwej konkurencji w UE;

72. zdecydowanie popiera stanowisko Komisji zawarte w rocznym sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji za rok 2016, zgodnie z którym „coraz bardziej globalne zachowania firm wymuszają podobne podejście ze strony organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów”; uważa, że globalne reguły konkurencji, przejrzystości oraz najwyższy stopień koordynacji między organami ochrony konkurencji, również w kwestii wymiany informacji w ramach postępowań dotyczących konkurencji, jest warunkiem wstępnym rozwoju sprawiedliwego handlu na szczeblu światowym; przypomina, że przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym, także za pomocą polityki konkurencji, jest konieczne do zapewnienia równych warunków działania, na których korzystają pracownicy, konsumenci i przedsiębiorcy oraz które należą do priorytetów strategii handlowej Unii; podkreśla, że w dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji zwraca się uwagę na konieczność zastosowania przez Unię środków przywracających sprawiedliwe warunki konkurencji, oraz apeluje do Komisji, by zaproponowała konkretne strategie w tym zakresie;

73. wzywa do unowocześnienia instrumentów ochrony handlu, aby umożliwiały bardziej zdecydowane, szybsze i skuteczniejsze działanie; z zadowoleniem przyjmuje nową metodę obliczania cel antydumpingowych na podstawie oceny zakłóceń rynku w państwach trzecich, która musi zapewnić przynajmniej ten sam poziom skuteczności co uprzednio stosowane środki antydumpingowe przy zachowaniu pełnej zgodności z naszymi zobowiązaniami w ramach WTO; podkreśla, że należy monitorować jej skuteczne wdrażanie; ponadto kładzie nacisk na szczególne znaczenie instrumentu antysubsydyjnego w zwalczaniu nieuczciwej konkurencji na szczeblu światowym oraz wyjątkową rolę ustanowienia równych warunków działania dzięki unijnym zasadom pomocy państwa;

74. apeluje, aby jednym z filarów polityki handlowej Unii była zasada wzajemności, pozwalająca zapewnić firmom z UE równe warunki działania, w szczególności w dziedzinie zamówień publicznych; podkreśla, że wysiłki na rzecz zwiększenia dostępu do zagranicznych rynków zamówień publicznych nie mogą osłabiać rozwoju unijnych przepisów dotyczących kryteriów społecznych i środowiskowych; podkreśla znaczenie opracowania przez Unię międzynarodowego instrumentu zamówień publicznych, który zagwarantuje konieczną wzajemność w przypadkach partnerów handlowych ograniczających dostęp do swoich rynków zamówień publicznych; zwraca uwagę na korzyści bezpośrednich inwestycji zagranicznych i uważa, że propozycja Komisji w sprawie kontroli inwestycji zagranicznych powinna umożliwić większą wzajemność w dostępie do rynków;

75. zwraca się do Komisji, by w toku negocjacji i wymian handlowych zwracała szczególną uwagę na MŚP z myślą o zapewnieniu im lepszego dostępu do rynków i promowaniu ich konkurencyjności; w związku z tym odnotowuje działania Komisji na rzecz zwalczania nieuczciwej konkurencji w nagłaśnianych przez media sprawach, ale podkreśla, że egzekwowanie zasad uczciwej konkurencji ma również ogromne znaczenie w przypadku MŚP;

76. podkreśla, że polityka handlowa i umowy handlowe UE mogą odegrać rolę w walce z korupcją;

77. przypomina o znaczeniu, jakie mają skuteczne i jednolite kontrole celne w Europie dla walki z nieuczciwą konkurencją;

78. wzywa Komisję, aby wyjaśniła bardziej szczegółowo, jak można zaradzić nieuczciwym praktykom handlowym w ramach obecnej polityki konkurencji;

79. w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie europejskiej sieci konkurencji plus, w którym wskazuje między innymi na znaczenie odstraszających grzywien w polityce konkurencji; ponadto podkreśla, że organ, który odmawia wykonania decyzji o nałożeniu grzywien, powinien każdorazowo należycie uzasadnić odmowę oraz że należy stworzyć system rozwiązywania potencjalnych sporów między organami w takich przypadkach;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

80. odnotowuje sprawozdanie końcowe Komisji na temat badania sektora handlu elektronicznego, w którym potwierdzono, że szereg istniejących praktyk biznesowych w tym sektorze wpływa negatywnie na uczciwą konkurencję i ogranicza wybór konsumentów; uważa, że w kontekście jednolitego rynku treści cyfrowych badanie powinno być częścią wzmocnionych działań służących egzekwowaniu, tak aby można było stosować politykę konkurencji w odniesieniu do detalistów internetowych;

81. wspiera zamiar egzekwowania przez Komisję unijnych reguł konkurencji w stosunku do przedsiębiorstw stosujących powszechne praktyki, które powstały lub rozwinęły się wskutek rozwoju handlu elektronicznego, a także podkreśla, że Komisja musi dołożyć większych starań na rzecz zapewnienia, że unijne reguły konkurencji będą konsekwentnie stosowane we wszystkich państwach członkowskich, również w dziedzinach związanych z handlem elektronicznym; podkreśla, że z powodu asymetrycznej relacji między dużymi detalistami internetowymi i ich dostawcami Komisja i krajowe organy ochrony konkurencji powinny aktywnie egzekwować reguły konkurencji, jako że dostawcy, a zwłaszcza MŚP, nie zawsze mają dostęp do niedrogich środków dochodzenia roszczeń;

82. wzywa do zapewnienia konsumentom większej swobody wyboru na jednolitym rynku treści cyfrowych; uważa, że prawo do przenoszenia danych zapisane w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych (Rozporządzenie (UE) 2016/679) jest właściwym podejściem w zakresie umacniania praw konsumentów i konkurencji;

83. jest zdania, że efektywna polityka konkurencji może uzupełniać inicjatywy ustawodawcze w dziedzinie jednolitego rynku treści cyfrowych, oraz uważa, że w przypadkach, gdzie głównym bodźcem do działania regulacyjnego są zachowania niektórych uczestników rynku, wyrządzoną szkodę można by naprawiać przy pomocy środków ochrony konkurencji służących zwalczaniu praktyk ograniczających konkurencję bez blokowania podmiotów, które chcą konkurować;

84. jest zaniepokojony częstszym stosowaniem ograniczeń umownych przez producentów podczas sprzedaży online, co zostało potwierdzone w badaniu handlu elektronicznego, i wzywa Komisję do dalszego przeglądu takich klauzul w celu dopilnowania, by nie skutkowały one nieuzasadnionymi ograniczeniami konkurencji; jednocześnie zwraca się do Komisji, by w świetle tych zmian dokonała przeglądu wytycznych w sprawie ograniczeń wertykalnych i rozporządzenia Komisji (UE) nr 330/2010;

85. odnotowuje opinię rzecznika generalnego Nilsa Wahla z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie nr C-230/16 *Coty Germany GmbH* przeciwko *Parfümerie Akzente GmbH*, zgodnie z którą ograniczenia sprzedaży przez internetową platformę handlową zawartego w umowie o dystrybucję nie należy traktować jako najpoważniejszego ograniczenia konkurencji na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 330/2010.

86. podkreśla, że dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w tym możliwość zbiorowego dochodzenia roszczeń, jest niezbędny do osiągnięcia celów polityki konkurencji UE; zaznacza, że brak takich możliwości osłabia konkurencję, funkcjonowanie rynku wewnętrznego i prawa konsumentów;

87. przypomina, że aby skutecznie zwalczać praktyki antykonkurencyjne, państwa członkowskie muszą przyjąć politykę gospodarczą zgodną z zasadami otwartej gospodarki rynkowej opartej na uczciwej konkurencji, ponieważ stosowanie czysto protekcyjnych środków szkodzi funkcjonowaniu jednolitego rynku; przypomina, że należy wyeliminować wszelkie formy nieuczciwej konkurencji, w tym pracę nierejestrowaną i omijanie przepisów dotyczących delegowania pracowników, bez uszczerbku dla swobodnego przepływu pracowników jako jednej z podstawowych swobód na rynku wewnętrznym UE;

88. uważa, że przeprowadzone przez Komisję konsultacje w sprawie możliwości usprawnienia unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw są bardzo ważne; jest zdania, że szczególnie w sektorze cyfrowym trzeba dopilnować, aby łączenie przedsiębiorstw nie zakłócało konkurencji na rynku wewnętrznym UE; w związku z tym ponownie wzywa Komisję, aby dokładnie sprawdziła, czy obecne procedury oceny wystarczająco uwzględniają sytuację na rynkach cyfrowych oraz umiędzynarodowienie rynków; wzywa ponadto Komisję do uwzględnienia roli dostępu do danych i informacji przy ocenie pozycji rynkowej, do rozważenia tego, czy łączenie danych i informacji o klientach podczas fuzji nie zakłóca konkurencji, oraz tego, w jakim zakresie dostęp przedsiębiorstwa do wyłącznych metod analitycznych i patentów wyklucza konkurentów; przypomina o swoim apelu, aby Komisja wyjaśniła, jak definiuje minimalną liczbę podmiotów na rynku niezbędną do zaistnienia uczciwej konkurencji oraz jak zamierza utrzymać możliwość wchodzenia nowych przedsiębiorstw, w szczególności firmy typu start-up, na wysoce skoncentrowane rynki;

89. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły właściwe egzekwowanie przepisów UE dotyczących zamówień publicznych w celu zwalczania nieuczciwej konkurencji, w tym w stosownych przypadkach dzięki kryteriom ochrony społecznej, środowiskowej i ochrony konsumentów, oraz aby propagowały dobre praktyki w postępowaniach administracji publicznej; uważa, że rozwój komputeryzacji zamówień publicznych ułatwi MŚP dostęp do zamówień publicznych, zwiększy przejrzystość i zapewni bardziej wydajne monitorowanie naruszeń reguł konkurencji w tej dziedzinie; wzywa ponadto Komisję do promowania możliwości dostępu do rynku dla MŚP za pośrednictwem mniejszych zamówień, gdy jest to zgodne z kluczowymi celami zamówień, a także wzywa Komisję do uważnego monitorowania egzekwowania przepisów dotyczących centralizacji zakupów na rynkach zamówień publicznych;

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

90. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w strategii jednolitego rynku cyfrowego przyjęto przepisy dotyczące możliwości przenoszenia usług świadczonych w systemie przedpłat, co poprawi konkurencję na rynku wewnętrznym i zwiększy prawa konsumentów;

91. uważa, że kryteria przystąpienia do systemu dystrybucji selektywnej lub sieci franchisingowej powinny być przejrzyste, aby zapewnić, że nie naruszają polityki konkurencji i swobodnego funkcjonowania jednolitego rynku; podkreśla, że takie kryteria muszą być obiektywne, jakościowe i niedyskryminujące oraz nie mogą wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne; wzywa Komisję, by podjęła działania dla zapewnienia tej przejrzystości;

92. zwraca uwagę na zwiększone ryzyko zмовy między konkurentami z uwagi na m.in. oprogramowanie do monitorowania cen; uważa, że uzgodnione praktyki mogą wystąpić mimo słabszych kontaktów między konkurentami, aniżeli wymagają tego obowiązujące normy, a nawet mogą być zautomatyzowane, ponieważ algorytmy współdziałają ze sobą niezależnie od kierunku obranego przez jednego lub większą liczbę uczestników rynku; zwraca się do Komisji, aby wykazywała czujność na takie nowe wyzwania dla wolnej konkurencji;

93. pochwała wysiłki Komisji na rzecz nawiązania kontaktów z partnerami międzynarodowymi i forami wielostronnymi w dziedzinie polityki konkurencji; uważa, że współpraca międzynarodowa ma coraz większe znaczenie, szczególnie gdy przedsiębiorstwa podlegające środkom egzekucyjnym prowadzą działalność w wielu jurysdykcjach;

94. uważa, że rozszerzenie sieci umów o wolnym handlu z Unią Europejską przyczyni się do egzekwowania prawa konkurencji na świecie; zachęca w związku z tym Komisję do poszukiwania dalszych możliwości zawierania umów o wolnym handlu oraz do uwzględniania we wszelkich przyszłych umowach solidnych przepisów antymonopolowych i zasad pomocy państwa;

95. uważa, że należy uwzględnić specyficzny charakter sektora rolnictwa w polityce konkurencji; przypomina, że art. 42 TFUE przyznaje temu sektorowi szczególny status w odniesieniu do prawa konkurencji, co potwierdzono w trakcie ostatniej reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) przez umożliwienie szeregu odstępstw i wyjątków od postanowień art. 101 TFUE; zauważa, że celem WPR jest zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej w obliczu nieustannych zagrożeń gospodarczych i klimatycznych; przypomina, że polityka konkurencji broni przede wszystkim interesów konsumentów i w niedostatecznym stopniu uwzględnia konkretne interesy i trudności producentów rolnych; podkreśla, że polityka konkurencji musi bronić interesów producentów rolnych i konsumentów w ten sam sposób, zapewniając uczciwe warunki konkurencji i dostępu do rynku wewnętrznego w celu pobudzania inwestycji, zatrudnienia, rentowności przedsiębiorstw rolnych i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w UE, a jednocześnie wspierania przejrzystości dla uczestników rynku;

96. podkreśla, że pojęcia „uczciwej ceny” nie należy postrzegać jako najniższej możliwej ceny dla konsumenta, lecz jako cenę rozsądną i zapewniającą godziwe wynagrodzenie wszystkim podmiotom w łańcuchu dostaw żywności;

97. uważa, że działania zbiorowe prowadzone przez organizacje producentów i ich zrzeszenia (włącznie z planowaniem produkcji oraz negocjowaniem sprzedaży i warunków umowy) są konieczne do osiągnięcia celów WPR określonych w art. 39 TFUE i w związku z tym powinny być wyłączone z zakresu stosowania art. 101 TFUE, jeżeli te wspólne działania są rzeczywiście wykonywane i przyczyniają się w ten sposób do poprawy konkurencyjności rolników; zauważa, że nie wykorzystano w pełni odstępstw przewidzianych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) oraz że brak klarowności tych odstępstw, trudności w ich wdrażaniu oraz brak jednolitego stosowania przez krajowe organy ochrony konkurencji skutkują niedostateczną pewnością prawa dla rolników oraz ich organizacji; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że rozporządzenie (UE) 2017/2393⁽¹²⁾ pozwoli na uproszczenie zasad zbiorowego organizowania się rolników oraz wyjaśnienie roli i uprawnień organizacji producentów prowadzących działalność gospodarczą w kontekście prawa konkurencji, aby wzmocnić ich pozycję negocyjną, przy jednoczesnym zagwarantowaniu zasad określonych w art. 39 TFUE;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczony do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

98. uwzględniając pozytywne wnioski z przeglądów⁽¹³⁾ wdrażania „pakietu mlecznego” oraz jego wkład we wzmacnianie pozycji gospodarstw mlecznych w łańcuchu dostaw żywności, przyjmuje z zadowoleniem, że ten pakiet z 2012 r. zostanie przedłużony w ramach rozporządzenia (UE) 2017/2393; wzywa jednak Komisję do przeprowadzenia oceny skutków w celu ustalenia, czy należy rozszerzyć zakres przepisów dotyczących negocjacji umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych na inne sektory rolne, ponieważ rolnicy i organizacje producentów zyskaliby dzięki temu większą swobodę planowania produkcji, prawo do rokowań zbiorowych oraz możliwość negocjowania sprzedaży i warunków umownych jasno wyznaczających ceny i ilości produktów;

99. domaga się wprowadzenia wyraźnego i działającego automatycznie odstępstwa od art. 101 TFUE, opartego na zasadach konieczności i proporcjonalności, umożliwiającego rolniczym organizacjom międzybranżowym wykonywanie zadań powierzonych im na mocy rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku z myślą o realizacji celów wyznaczonych w art. 39 TFUE;

100. proponuje, by przepisy rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku umożliwiające przyjmowanie środków regulujących podaż sera objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym (art. 150), szynki objętej ChNP lub ChOG (art. 172) lub win (art. 167) zostały rozszerzone na produkty ze znakiem jakości, aby zwiększyć możliwości w zakresie dostosowywania podaży do popytu;

101. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w rozporządzeniu (UE) 2017/2393 ustanowiono procedurę, dzięki której grupa rolników może zwrócić się do Komisji o wydanie niewiążącej opinii w celu ustalenia, czy dane działanie zbiorowe jest zgodne z ogólnym wyjątkiem od reguł konkurencji określonym w art. 209 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku; w świetle zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych wzywa jednak Komisję, by wyjaśniła zakres ogólnego odstępstwa dla rolnictwa w celu szczegółowego określenia wyjątku w taki sposób, by możliwe i wykonalne było niestosowanie art. 101 TFUE w przewidzianych w tym artykule przypadkach;

102. podkreśla, że w okresach poważnej nierównowagi na rynku, kiedy sektor rolnictwa jest zagrożony i wszyscy obywatele odczuwają skutki potencjalnego negatywnego wpływu na podstawowe dostawy żywności, ukierunkowana na rynek WPR musi zapewniać rolnikom wsparcie oraz przyznawać dodatkowe, tymczasowe i w pełni uzasadnione zwolnienia od stosowania reguł konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wyniku zmian wprowadzonych na mocy rozporządzenia (UE) 2017/2393 łatwiej będzie stosować przepisy art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, które dopuszcza takie tymczasowe odstępstwa od prawa konkurencji;

103. apeluje o dalszy rozwój europejskiego narzędzia monitorowania cen żywności w celu poprawy wykrywania kryzysów w sektorze rolno-spożywczym dzięki lepszym i bardziej zdezagregowanym danym; podkreśla w związku z tym potrzebę angażowania organizacji rolników w proces określania i gromadzenia danych;

104. zauważa, że Komisja uznała, iż producenci rolni stanowią szczebel łańcucha dostaw żywności charakteryzujący się najmniejszą koncentracją, podczas gdy ich dostawcy czynników produkcji i odbiorcy często stanowią o wiele większe podmioty o większej koncentracji sił, co skutkuje zaburzeniem równowagi stosunków oraz negatywnymi i nieuczciwymi praktykami handlowymi – ze strony niektórych dużych sieci dystrybucji, przetwórców i detalistów – którym nie można zaradzić za pomocą samej polityki konkurencji, w związku z czym konieczna jest spójność z innymi obszarami polityki; wzywa zatem Komisję, by precyzyjnie określiła pojęcie „pozycji dominującej” i nadużywanie takiej pozycji, biorąc pod uwagę stopień koncentracji oraz pozycję negocjacyjną sektorów środków produkcji, przetwórstwa i handlu detalicznego; zauważa ponadto, że w rozporządzeniu (UE) 2017/2393 ustanowiono pewne przepisy dotyczące prawa do umów pisemnych oraz do negocjowania warunków umownych z myślą o lepszym podziale wartości w całym łańcuchu dostaw, aby uporządkować stosunki między zainteresowanymi stronami, zwalczać nieuczciwe praktyki handlowe, umożliwić rolnikom sprawniejsze reagowanie na sygnały rynkowe, poprawić zgłaszanie i transmisję cen oraz usprawnić dostosowywanie podaży do popytu; ponadto wzywa Komisję i krajowe organy ochrony konkurencji do zapewnienia odpowiedniego klasyfikowania i wyceny towarów, a ponadto monitorowania nadużyć i nieuczciwych praktyk handlowych, których doświadczają rolnicy, jak również do stawiania im czoła za pomocą wiążących działań oraz do ich karania; uważa, że należy przyrzeć się dokładnie istniejącym systemom krajowym w celu określenia, które praktyki nadają się najlepiej do stosowania;

⁽¹³⁾ Sprawozdania w sprawie rozwoju sytuacji na rynku mleczarskim i funkcjonowania przepisów dotyczących „pakietu mlecznego” (COM(2016)0724 i COM(2014)0354).

Czwartek, 19 kwietnia 2018 r.

105. uznaje, że dotychczas prawa konkurencji nie stosowano do celów zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności ani na szczeblu europejskim, ani krajowym; zauważa, że w związku z tym wdrożono szczegółowe zasady krajowe, które nie umożliwiły jednak całkowitego rozwiązania powszechnego problemu nieuczciwych praktyk handlowych i nierównego układu sił w łańcuchu dostaw żywności; wzywa Komisję do niezwłocznego opublikowania i zatwierdzenia zapowiadanego unijnego wniosku ustawodawczego w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych, aby zapewnić zharmonizowane ramy prawne w lepszym stopniu chroniące producentów i rolników przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, a także zagwarantować dalszą konsolidację rynku wewnętrznego;

106. przypomina, że Parlament apelował już do Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji o skuteczną reakcję na obawy wywołane skumulowanym oddziaływaniem szybkiej koncentracji sektora dystrybucji na szczeblu krajowym oraz rozwoju powiązań wielkich dystrybutorów na szczeblu europejskim i międzynarodowym zarówno na niższe ogniwa łańcucha dostaw żywności, jak i na dystrybutorów oraz konsumentów; uważa, że takie zmiany strukturalne budzą obawy dotyczące potencjalnych dostosowań strategicznych, ograniczenia konkurencji oraz obniżenia marż umożliwiających inwestowanie i innowacje w łańcuchu dostaw żywności;

107. wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, aby priorytetowo traktowały wzmocnienie jednolitego rynku po brexicie w drodze zagwarantowania pełnej zgodności z unijnymi regułami konkurencji i powiązanymi odstępstwami, a także innymi normami w celu zapewnienia państwom członkowskim pewności prawa i równych warunków działania;

108. zauważa, że w 2013 r. podwojono indywidualny próg pomocy de minimis w rolnictwie (z 7 500 EUR do 15 000 EUR) w celu stawienia czoła fali kryzysów klimatycznych, sanitarnych i gospodarczych; zauważa, że jednocześnie krajowy próg pomocy de minimis dostosowano jedynie nieznacznie (z 0,75 % do 1 % wartości krajowej produkcji rolnej), co ogranicza pole manewru państw członkowskich, jeśli chodzi o pomoc gospodarstwom rolnym w trudnej sytuacji; apeluje zatem, by podnieść krajowy próg pomocy de minimis do poziomu 1,25 % krajowej produkcji rolnej, aby złagodzić trudną sytuację gospodarczą rolników; zwraca uwagę, że spójne zasady dotyczące pomocy de minimis powinny służyć poprawie pozycji rolników, nie pociągając za sobą renacjonalizacji polityki rolnej;

109. podkreśla znaczenie finansowania umożliwiającego dostęp do szybkich sieci szerokopasmowych, aby nadażyć za postępem technologicznym i pobudzić konkurencję, szczególnie na obszarach wiejskich i oddalonych;

110. podkreśla, że otwarcie rynku UE na wysoce konkurencyjnych partnerów handlowych i głównych eksporterów produktów rolnych podlegających różnym normom może stanowić zagrożenie dla najbardziej newralgicznych sektorów rolnictwa w UE; apeluje do Komisji, by w pełni uwzględniła możliwe zakłócenia rynku, wynikające z umów handlowych z państwami trzecimi, dla producentów rolnych w Europie, zważywszy na ich trudną sytuację finansową i zasadniczą rolę w naszym społeczeństwie;

111. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym organom ochrony konkurencji.
